

(28) Изваждат се някои глаголи отъ това правило, кой то се видатъ като неправилни, като н. п. зна́мъ, ѿ́мъ, но о̀ни са вѣсмà м̀ало, и неправилността̀ имъ ѣ̀ то̀кмо въ пѣрво то лицѐ насто̀щаго в̀ре́мена, а̀ дрѹ́ги те двѣ̀ лица̀ в̀то̀ро то ѝ трѣто то правило се начертáватъ по предпоказанни те сопряжѣнїа, н. п. ѿ́мъ, ѿ́дѣшъ, ѿ́дѣ. Зна́мъ, зна́ешъ, зна́е. Но кога̀то ѿска̀ нѣкой да отвѣ́гне отъ стропотността̀ имъ, м̀ожѣ да ги начертáва ѝ ни́хъ со вѣ́мъ правило, ѝ тога̀ м̀ожѣ да видѝ ѿбно за̀що нѣма̀ ни ѣ́динъ глаго́лъ да отста̀не неправиленъ, н. п. ѿ́мъ, гово́ресе ѝ ѿ́дѣмъ, ѿ́дѣшъ, ѿ́дѣ. Та̀ко ѝ зна́мъ, зна́емъ, зна́ешъ, зна́е. Ѝ вѣ́ватъ то́гва со вѣ́мъ правило. Дрѹ́ги нѣкои глаго́ли лѣсно м̀ожатъ да се промѣ́няватъ отъ ѣ́дно сопряжѣнїе въ дрѹ́го, но ѝ тога̀ва пакъ оста́ватъ правилни. Като н. п. глаго́лъ спѣ́мъ, спѣ́шъ, спѣ́, гово́ресе ѝ спѣ́емъ, спѣ́ешъ, спѣ́е, ѝ тога̀ва се отнѣси́ отъ трѣто то на в̀то̀ро то сопряжѣнїе Ѝли спáвамъ, спáвашъ, спáва, ѝ тога̀ва се отнѣси́ отъ в̀то̀ро то на пѣрво то, ѝ та̀ко глаго́лъ спѣ́мъ по своѣмѹ̀ непосто̀янствѹ̀ прехо́ди сѣчки те сопряжѣнїа ѝ нѣма̀ ни ѣ́дно своѣ̀ (за̀що̀ па̀ по дрѹ́ги мѣста̀ ще го чѣ́ешъ спѣ́). Но то̀ва̀ ми се ч̀ини да не ѣ̀ непосто̀янство